

УДК 001.891:7:37:008

DOI 10.32461/2226-3209.4.2025.351856

Цитування:

Афоніна О. С. Мистецькі практики в науковому дискурсі: інтеграція освіти, культури й творчості. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 4. С. 163–168.

Afonina O. (2025). Artistic Practices in Scientific Discourse: Integration of Education, Culture, and Creativity. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 4, 163–168 [in Ukrainian].

Афоніна Олена Сталівна,
доктор мистецтвознавства, професор,
професор кафедри музичного мистецтва
Національної академії керівних
кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0003-1627-6362>
oaafonina@dakkkim.edu.ua

МИСТЕЦЬКІ ПРАКТИКИ В НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ: ІНТЕГРАЦІЯ ОСВІТИ, КУЛЬТУРИ Й ТВОРЧОСТІ

Мета статті полягає у вивченні мистецьких практик і ролі художніх та музичних інтерпретацій у формуванні мислення здобувачів освіти. **Методологія дослідження** базується на поєднанні теоретичного аналізу та практичного порівняльного дослідження мистецьких творів. Для аналізу творчості О. Шупляка застосовано візуальний та інтерпретаційний аналіз, що дозволяє оцінити розвиток образного, просторового й асоціативного мислення студентів. Для вивчення виконань пісні В. Івасюка «Я піду в далекі гори» використано порівняльний аналіз інтерпретацій у різних виконаннях (авторське, К. Цісик, хор «Гомін») з урахуванням естетики, історичного та соціокультурного контексту. Міждисциплінарний підхід поєднує мистецтвознавство, музикознавство, психологію сприйняття та педагогіку. Методика інтерактивного мистецького проєкту включає аналіз творів, дискусію, рефлексію та міжпредметні зв'язки. **Наукова новизна** роботи полягає в тому, що мистецькі практики мають значний педагогічний потенціал, сприяють розвитку візуального і слухового мислення, інтерпретаційних навичок, аналітичного слуху, а також формують національну ідентичність і ціннісні орієнтації студентів. Наукова складова дослідження полягає у виявленні міждисциплінарних зв'язків між мистецтвом, культурологією, психологією сприйняття та педагогікою. На прикладі творчості українського художника О. Шупляка, який працює з оптичними ілюзіями, та інтерпретацій пісні В. Івасюка «Я піду в далекі гори» у виконанні автора, К. Цісик і хору «Гомін» під керівництвом В. Яценка простежується взаємозв'язок між мистецтвом, наукою та освітнім процесом. **Висновки.** Мистецькі практики (на прикладі творчості О. Шупляка, аналізу різних виконавських інтерпретацій пісні «Я піду в далекі гори») є ефективним інструментом оновлення освітнього процесу, адже поєднують аналітичне та емоційне сприйняття, розвивають образне, просторове й асоціативне мислення здобувачів освіти. Використання оптичних ілюзій у навчанні сприяє формуванню візуальної грамотності, спостережливості та навичок інтерпретації, а також демонструє можливість інтеграції мистецтва з природничими науками (оптика, психологія сприйняття, композиція). Порівняльний аналіз виконань пісні В. Івасюка «Я піду в далекі гори» (у версіях автора, К. Цісик та хору «Гомін») демонструє взаємозв'язок музики, соціокультурного середовища та історичного часу. Кожна інтерпретація виявляє різний тип естетики: камерна авторська щирість Івасюка; студійна й академічна естетика західної сцени в К. Цісик; колективна народна виразність і символічність у хорі «Гомін». Зіставлення трьох виконань пісні формує аналітичний слух, естетичний смак, розуміння стилю, бачення інтерпретації як форми мислення та культурного обміну. Інтеграція мистецтва, освіти і науки є ефективною моделлю сучасного навчального процесу, яка розкриває творчий потенціал здобувачів освіти, розвиває їхню культурну компетентність і національну самосвідомість. Запропоновано мистецький проєкт «Інтерпретація у розкритті художніх образів» може стати практичним інструментом для формування міждисциплінарних умінь студентів через залучення візуальних і музичних мистецтв, аналітичних і творчих методів.

Ключові слова: соціокультурний простір, творчість українських і київських митців, інтерпретація, проєкт, мистецькі практики, освітній простір, міждисциплінарність, інтеграційність, оптичні ілюзії, музичне виконавство, культурна пам'ять, національна ідентичність.

Afonina Olena, Doctor in Art Studies, Professor at the Department of Musical Arts, National Academy of Culture and Arts Management

Artistic Practices in Scientific Discourse: Integration of Education, Culture, and Creativity

The purpose of the article is to study artistic practices and the role of artistic and musical interpretations in shaping students' artistic thinking. **The research methodology** is based on a combination of theoretical analysis and practical comparative study of artistic works. For the analysis of O. Shupliak's work, visual and interpretative analysis was applied, allowing an assessment of the development of students' imaginative, spatial, and associative thinking. For the study of

performances of V. Ivasiuk's song 'I Will Go to the Distant Mountains', a comparative analysis of interpretations in different performances (the author, K. Cisyk and the Homin Choir) was used, taking into account aesthetics, historical, and sociocultural context. The interdisciplinary approach integrates art studies, musicology, psychology of perception, and pedagogy. The methodology of the interactive art project includes work analysis, discussion, reflection, and interdisciplinary connections. **The scientific novelty** of the study lies in demonstrating that artistic practices have significant pedagogical potential, contribute to the development of visual and auditory thinking, interpretive skills, analytical listening, and also foster national identity and value orientations among students. The scientific component of the research focuses on identifying interdisciplinary links between art, cultural studies, psychology of perception, and pedagogy. Using the example of the work of the Ukrainian artist Oleh Shupljak, who works with optical illusions, and the interpretations of Ivasiuk's song 'I Will Go to the Distant Mountains' performed by the author, K. Cisyk and the Homin Choir under the direction of V. Yatsenko, the study traces the interconnection between art, science, and the educational process. **Conclusions.** Artistic practices (as exemplified by the work of O. Shupliak and the analysis of various performance interpretations of the song 'I Will Go to the Distant Mountains') are an effective tool for renewing the educational process, as they combine analytical and emotional perception and contribute to the development of imaginative, spatial, and associative thinking among students. The use of optical illusions in teaching promotes the formation of visual literacy, observation skills, and interpretive abilities, while also demonstrating the potential for integrating art with the natural sciences (optics, psychology of perception, composition). A comparative analysis of the performances of Volodymyr Ivasiuk's song 'I Will Go to the Distant Mountains' (in the versions by the author, Kvitka Cisyk, and the Homin Choir) illustrates the interrelation between music, sociocultural environment, and historical time. Each interpretation reveals a distinct aesthetic type: Ivasiuk's intimate authorial sincerity; Cisyk's studio and academic aesthetics of the Western stage; and the collective folk expressiveness and symbolism of the Homin Choir. The comparison of the three performances fosters analytical listening, aesthetic taste, stylistic awareness, and understanding of interpretation as a form of thinking and cultural exchange. The integration of art, education, and science represents an effective model of the modern learning process, which unlocks students' creative potential and develops their cultural competence and national self-awareness. The proposed art project 'Interpretation in Revealing Artistic Images' can serve as a practical tool for developing students' interdisciplinary skills through the integration of visual and musical arts, as well as analytical and creative methods.

Keywords: sociocultural space, the creativity of Ukrainian and Kyiv artists, interpretation, project, art practices, educational space, interdisciplinarity, integrativity, optical illusions, musical performance, cultural memory, national identity.

Актуальність теми дослідження. Термін «мистецька практика» (англ. artistic practice, art practice) вживається у сучасній гуманітаристиці, зокрема мистецтвознавстві або освітньому процесі закладу мистецької освіти, доволі широко. Він немає єдиного, усталеного визначення, але в наукових та освітніх контекстах під ним зазвичай розуміють процес і методи роботи митця. Про професійну майстерність викладача, тобто його практичну діяльність, часто вживають слово «мистецтво». Тут мистецтво відноситься до «практики» передачі знань і досвіду. Тож, певна сукупність підходів у викладанні, технік роботи з матеріалом, дослідницьких і концептуальних стратегій, які приводять до певного результату, по суті вже є «мистецькою практикою». Це не завжди може бути кінцевим продуктом (картиною, інсталяцією, перформансом), або в освітньому процесі – підведенням підсумків, «мистецька практика» тут краще розкривається як пошук нових ідей, їхня поступова реалізація (необов'язково правильна, дотична до попереднього досвіду). Часто цей процес і пошуку ідеї та його реалізація пов'язані із експериментуванням.

Актуальність дослідження мистецьких практик в різних галузях культури і мистецтва, їхнього впливу на освітній процес, є своєчасним оскільки мистецький чи освітній простір презентують розмаїття зразків для наукового аналізу.

Аналіз досліджень і публікацій. Мистецтво, у загальному розумінні цього слова, є унікальним, що виявляється у його соціальній спрямованості. Мистецтво здатно відображати певні цінності (традиції, норми) і одночасно формувати їх. Мистецькі практики, як одна із форм мистецтва, діяльнісно показують різні види взаємодії з суспільством через інституції чи спільноти. Тобто, мистецтво не просто виробляє певні предмети, мистецтво вибирає соціальну, політичну, етичну, дослідницьку або активістську практики.

Академічний термін у візуальних мистецтвах, у мистецькій освіті «artistic practice» означає навчально-творчий процес, який поєднує практичну роботу (малювання, відео, скульптура тощо) та дослідницьку складову (тексти, рефлексії, аналіз). Теоретики сучасного мистецтва (Б. Гройс, К. Бішоп) активно використовують поняття «мистецька практика». Автор концепції реляційної естетики (1990) французький мистецтвознавець Ніколас Буррію розглядає сучасне мистецтво як практику побудови людських відносин і соціальних взаємодій. Поняття «мистецька практика» у Буррію представляється формою соціального досвіду, де головним матеріалом стають взаємини між людьми, а не традиційні художні засоби (фарба, камінь, звук тощо). У цьому процесі художник виступає організатором ситуацій, посередником

спілкування або творцем контекстів, у яких люди взаємодіють, тобто мистецтво є платформою для діалогу, спільності, співіснування, а не лише естетичного споглядання.

Мистецтвознавець Грант Кестер (Grant Kester) активно розробляє поняття collaborative art practices. Університетські програми з візуального мистецтва часто мають курси Artistic Practice або Studio Practice, де термін використовують для позначення власного напрямку роботи митця-студента.

В українському контексті автори (О. Баршиновська, О. Радинський, К. Ботанова), які пишуть про мистецькі практики у періодичних виданнях «Критика», Korydor, Prostory, підіймають питання конкретних експозицій, виставок, часто оригінальних за формою. Наукова література про київський художній світ (О. Авраменко, Г. Вишеславський, А. Ложкіна, М. Полякова, О. Петрова, О. Ройтбурд, Г. Скляренко, О. Соловійов, Т. Скібіцька).

Дослідниця І. Яцик проаналізувала діяльність мистецької групи GAZ, ядо якої входять українські художники В. Грубляк та О. Золотар. Оригінальним в їхній творчості є зв'язок двох видів мистецтва – перформансу і скульптури. Авторка охарактеризувала концепції мистецьких акцій «RuТина» (2014), «Ритуал схвалення» (2014, 2015), «Збройна кімната» (2014) у різних інтерпретаціях. На її думку, «попри очевидну соціально-критичну спрямованість акцій групи GAZ, в основі їхньої творчості закладено ідеї дослідження простору та аналізу його трансформацій. Виявлено зв'язок мистецької діяльності групи GAZ та актуального соціополітичного контексту з перспективою для міждисциплінарного вивчення в межах академічних програм просторового мистецтва, які спрямовані на дослідження широкого спектру варіантів тривимірної форми, включно з мистецтвом інсталяції, скульптурою, мистецтвом перформансу, мультимедіа та цифровим мистецтвом» [5, 110].

Голландський композитор, художник-музикант Крістіан Вайтс працює у межах перетину музики, мистецтва, соціальних практик. Його дослідження стосуються мистецьких практик, які ґрунтуються на взаємодії із суспільством, мистецтвом та аудиторією. Спираючись на різних вчених (Олександр Готтіб Баумгартен, Йозеф Бойс, Мартен Дорман, Крістоф Менке тощо) різних періодів розвитку мистецтва, він намагається з'ясувати: чи все є мистецтвом із того, що ми можемо почути чи побачити [9].

Інша дослідниця, експериментальна музикантка, мультидисциплінарна художниця і письменниця Еммануель Векерле (Emmanuelle Waeckerlé) зосереджується на проблематиці музики, тексту і перформансу [13]. Дослідження Е. Векерле стосуються мистецьких практик у поєднанні музичних композицій з художньою, тілесною, текстовою практикою.

Для нас важливим є вивчення досвіду науковців із проєкцією в освітній процес.

Мета статті полягає у вивченні мистецьких практик і ролі художніх та музичних інтерпретацій у формуванні мислення здобувачів освіти.

Виклад основного матеріалу. Освітній процес є досить консервативним за своєю структурою. Цей факт є позитивним і негативним одночасно. Викладач зберігає традиції навчання, які мали гарний кінцевий результат, але час рухається вперед і студенти потребують нових прикладів. Таким новим прикладом може бути мистецький проєкт, який включає не тільки опис фактів, а й враження від практики. Приміром, творчість сучасного українського художника, з оригінальним підходом до своїх робіт О. Шупляка з ефектом оптичних ілюзій. У його пейзажах і фігурах на цих роботах простежуються подвійні зображення з прихованими людськими обличчями. Приміром, у серії Hidden Images («Приховані зображення») автор поєднує живопис, фотографії, графіки, ілюстрації та анімацію. Його роботи у цій техніці відомі з 1992 року. Вони сприяють розвитку сприйняття та уяви. Студент не просто «дивиться» на твір мистецтва, він вчиться його «бачити», розпізнавати взаємозв'язки між формою, змістом і контекстом. Такий тренінг активізує здатність мислити образами. У мистецьких спеціальностях такий спосіб стає ключовим, або особливою компетенцією (дизайн, архітектура, графіка, медіа, педагогіка мистецтва тощо).

Творчість О. Шупляка є прикладом інтерактивної мистецької практики. Для сучасних студентів візуальне мислення домінує серед інших і це стосується не тільки художників, скульпторів тощо. Для музикантів також уміння бачити / чути стає більшим, ніж очевидним, оскільки музична творчість тільки апелює до певних образів, але уява, досвід виконавців і слухачів також може виховуватися на прикладах образотворчого мистецтва.

При знайомстві із такими творами, як картини О. Шупляка: портрет Тараса Шевченка під назвою «Кобзар» (1991), «Наша дума, наша пісня...» (2011), «Рече та стогне Дніпр широкий!» (2014), портрет Миколи Леонтовича

під назвою «Щедрик» тощо. Такі приклади надають студентам навичок інтерпретаційного мислення з пошуком сенсів у художньому образі. Для мистецької освіти спостережливість і концентрація уваги завжди знаходиться на першому місці. При роботі з аспірантами інтеграцію оптичні ефекти художника пояснюються через закони перспективи, оптики, психології сприйняття. Тож інтеграція мистецтва й науки допомагають розкривати науково-творчий потенціал здобувачів освіти.

Його роботи можна використовувати у форматі навчальних проєктів – мистецький проєкт як: приклад у написанні «прихованих образів», як вправи з композиції; аналіз подвійних образів у контексті символізму, культурної пам'яті, асоціативного мислення; міждисциплінарні заняття, де мистецтво поєднується з фізикою (оптика), психологією (сприйняття), історією мистецтва (С. Далі, Дж. Арчимбольдо й ін.).

Таким чином, оптичні ілюзії О. Шупляка, або мистецькі практики, крізь науковий дискурс доводять процеси інтеграції освіти, культури і творчості.

Іншим прикладом такого поєднання є музичне мистецтво і виконавство. Спираючись на концепцію реляційної естетики Н. Бурріо, можемо простежити процес змін у виконанні пісні В. Івасюка «Я піду в далекі гори» в авторському виконанні, американської співачки українського походження К. Цісік, хору «Гомін» під керівництвом В. Яценка. Пісня у виконанні самого автора була в стилі української естрадної пісні з яскравими елементами фольклору та лірики.

Вона звучала в оркестровому супроводі. Саму пісню проаналізувала К. Ніколаєва і ми наводимо приклад її аналізу, оскільки погоджуємося повністю [1]. Цей аналіз також доводить міждисциплінарність мистецтва, освіти і науки. Авторка характеризує твір як баладу куплетної форми. Його структура досить традиційна для періоду, коли була написана. «Починається твір з фортепіанного вступу, з фермати на половинній ноті у правій руці та паузи у лівій; далі йдуть переклички імітаційно-імпровізаційного характеру. Автор вводить у твір багатоголосний вокальний ансамбль, який виконує роль переважно підголоскового фону для соліста, епізодично передаючи ефект відлуння в горах. Між солістом і вокальним ансамблем переважають консонуючі інтервали, що надає мелодії м'якості та покращує її сприйняття. Приспів побудований на двох повторюваних елементах, які по чергову виконуються дуєтом і солістом, та на фоні яких звучить вокаліз ансамблю. Амплітуда динаміки коливається від p до f і

створює дисбаланс у ліричному настрої твору. В цілому композиція є гармонійним взірцем любовної лірики, в якій відображені душевні хвилювання молодого людини» [2, 176].

Кардинальні зміни відбулися у виконанні цієї пісні К. Цісік [4]. Пісня починається оркестровим вступом і супроводжує голос співачки. Змінюється текст, змінюється аранжировка, яка представляє зміст пісні по-новому, вписуючи її до іншого стилю виконання. Відповідно концепції Н. Бурріо «сучасне мистецтво» є практикою людських відносин і соціокультурних взаємодій. Тож, абсолютно логічним були виконання В. Івасюка і К. Цісік у суголосності часу, вибудові цих відносин з оточенням. Це не означає, що їхні виконання цієї пісні повністю відповідали тій системі, в якій вони жили, але їхня «мистецька практика» була формою власного досвіду, досвіду взаємин між людьми.

Виконання пісні «Я піду в далекі гори» хором «Гомін» під керівництвом В. Яценка вкладається в соціальний запит сьогодення. Українське суспільство і митці у творчості прагнуть до підкреслення національної ідентичності і культурної самобутності. Може тому аранжування І. Гуцайлюка цієї пісні хорове. Оскільки саме хорове мистецтво завжди було музичним кодом України. Українські митці намагаються показати світові мистецтво зі власною художньою мовою [3]. В одному із записів пісні використаний не тільки візуальний ряд із природою України, а й одяг артистів у вишиванках. Кожен візерунок у вишивці є кодовим записом про традиції, місцевість і навіть сімейну історію. Ці три страшні воєнні роки в країні вишиванки набули ще більшого значення. Вишиванки об'єднують українців, у якій би країні вони не знаходилися.

Отже, у подачі цієї пісні керівник виступає як організатор дійства, виконавець, посередник спілкування між колективом і аудиторією. Тобто, творцем контекстів, в яких відбувається процес спілкування, процес взаємодії з мистецтвом у тандемі.

Щодо концепції Н. Бурріо виявляється, що мистецька практика включає використання вже наявних форм, культурного контексту, «перепроживання» культурних елементів, взаємодію із реаліями і середовищем [8]. Клер Бішоп у книзі *Artificial Hells* (2012) пише про партисипативні мистецькі практики, де люди стають «центральною матеріалом» мистецтва [6]. На прикладі цієї пісні можемо констатувати про музичні «колективні експерименти, коли слухач стає співучасником звукового процесу.

Повертаючись до мети статті, спробуємо розібратися що саме буде актуальним для здобувачів освіти різних рівнів. Насамперед

порівняння трьох виконань має вплив на формування музичної культури і смаку і може допомогти студентам усвідомити, як інтерпретація впливає на сприйняття твору. Зокрема, у виконання пісні автором Івасюком переважає камерна щирість, авторська інтонація, хоча є і відбиток часу. У виконанні К. Цісик домінує академічна вокальна школа з естетикою різних впливів. Співачка навчалася за західною (американською) вокальною традицією, заснованою на чистоті інтонування й контрольованій динаміці. Для її виконання характерна культура дикції і збалансований тембр без надмірного вібрато з природною опорою дихання. Тому ми переконуємося у виконавській точності тексту з «американською» легкістю, яка була типовою для професійної студійної сцени. У 1970–80-х роках українська діаспора в США сприймала музику як медіум культурної пам'яті, але подану у відповідній тому часу формі. Оскільки К. Цісик поєднала українську мелодійність і текстову поетику з західним стандартом звучання (аранжування, тембри, техніка запису, манера виконання), такий підхід вплинув і на сприйняття твору.

Колективне звучання пісні у виконанні хору «Гомін» є осучасненим чи академізованим варіантом народної манери співу з яскравим етнографічним контекстом. Таке порівняння виховує вміння слухати, аналізувати, розрізняти стиль, що є важливою компетенцією для студентів мистецьких і педагогічних спеціальностей. Крім того, порівняння впливає на розвиток аналітичного слуху, якщо дати студентам завдання на визначення відмінності у темпі, динаміці, артикуляції, емоційному забарвленні, або винаході зв'язків між інтерпретацією і контекстом: від авторської інтонації до психологічної сповіді; у К. Цісик – ностальгічні настрої; у хору «Гомін» – зразок колективної пам'яті з вихованням національної ідентичності. Пісня В. Івасюка у різних виконавських інтерпретаціях допомагає усвідомлювати українську культурну тяглість у ланцюгу: авторський спів – традиції української культури в діаспорі – хорове звучання сьогодення. Це важливо у формуванні ціннісних орієнтацій і культурної пам'яті.

Що стосується наукової складової в аспекті дослідження культури і мистецтва, традицій та інновацій, виконання і виконавства, то тут стає очевидним широке поле питань. Серед них, порівняльний аналіз інтерпретаційних можливостей пісенного матеріалу з точки зору тембрової палітри, гармонічної структури, фактури. Звичайно, що дуже важливим буде вивчення впливу середовища пісні, умов її появи, питань

діаспори і контексту написання. При більш детальному вивченні пісні можна буде виявити зміни семантики пісні в різних виконаннях. Так, у К. Цісик навіть текст пісні «Я піду в далекі гори» набуває відтінку туги й пам'яті про втрачений дім, а у виконанні хором «Гомін» превалює колективна об'єднуюча дія, яка єднає громаду, яка здатна переконати у силі мистецтва.

Кожна інтерпретація пісні відображає історичну ситуацію, яка є культурологічним і соціальним контекстом. Пісня була написана В. Івасюком і виконана у період національного пробудження (1970-ті роки). Українська діаспора в США, популяризація української культури за кордоном пов'язано з творчістю К. Цісик (1980-ті роки). Новий крок в активізації, захопленні традиційної співочої культури спостерігаємо у творчості хору «Гомін» (керівник В. Яценко). Тобто, різні підходи вивчення проблематики відкривають поле для міждисциплінарних досліджень, а саме, музикознавство – культурологія – історія.

Після вивчення матеріалів з творчості О. Шупляка, пісні «Я піду в далекі гори» виникає ідея мистецького проекту «Інтерпретація у розкритті художніх образів», де застосовуються різні ресурси. Приміром, методи візуального / слухового аналізу, дискусія з наведенням прикладів та індивідуальною рефлексією, міжпредметні зв'язки на шляху до аналітичного узагальнення і здатністю оцінювати художню якість творів.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що мистецькі практики мають значний педагогічний потенціал, сприяють розвитку візуального і слухового мислення, інтерпретаційних навичок, аналітичного слуху, а також формують національну ідентичність і ціннісні орієнтації студентів. Наукова складова дослідження полягає у виявленні міждисциплінарних зв'язків між мистецтвом, культурологією, психологією сприйняття та педагогікою. На прикладі творчості українського художника О. Шупляка, який працює з оптичними ілюзіями, та інтерпретацій пісні В. Івасюка «Я піду в далекі гори» у виконанні автора, К. Цісик і хору «Гомін» під керівництвом В. Яценка простежено взаємозв'язок між мистецтвом, наукою та освітнім процесом.

Висновки. Мистецькі практики (на прикладі творчості О. Шупляка, аналізу різних виконавських інтерпретацій пісні «Я піду в далекі гори») є ефективним інструментом оновлення освітнього процесу, адже поєднують аналітичне та емоційне сприйняття, сприяють розвитку образного, просторового й асоціативного мислення здобувачів освіти. Використання оптичних ілюзій у навчанні

сприяє формуванню візуальної грамотності, спостережливості та навичок інтерпретації, а також показує можливість інтеграції мистецтва з природничими науками (оптика, психологія сприйняття, композиція). Порівняльний аналіз виконань пісні В. Івасюка «Я піду в далекі гори» (у версіях автора, К. Цісик та хору «Гомін») демонструє взаємозв'язок музики, соціокультурного середовища та історичного часу. Кожна інтерпретація виявляє різний тип естетики: камерна авторська щирість Івасюка; студійна й академічна естетика західної сцени у Цісик; колективна народна виразність і символічність у хорі «Гомін». Зіставлення трьох виконань пісні формує аналітичний слух, естетичний смак, розуміння стилю, бачення інтерпретації як форми мислення та культурного обміну. Інтеграція мистецтва, освіти і науки є ефективною моделлю сучасного навчального процесу, яка розкриває творчий потенціал здобувачів освіти, розвиває їхню культурну компетентність і національну самосвідомість. Запропоновано мистецький проєкт «Інтерпретація у розкритті художніх образів» може стати практичним інструментом для формування міждисциплінарних умінь студентів через залучення візуальних і музичних мистецтв, аналітичних і творчих методів.

Література

1. Івасюк В. Я піду в далекі гори. URL: https://www.youtube.com/watch?v=XoLO5uz8e34&list=RD7_2_Vv_156I&start_radio=1 (дата звернення: 05.11.2025).
2. Ніколаєва К. Особливості індивідуального стилю та композиторської манери Володимира Івасюка на прикладі його вокальних творів. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2022. Вип. 51. С. 173–177. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/51-25>.
3. Хор «Гомін». Я піду в далекі гори. В. Івасюк, аранжування І Гуцайлюка. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=1IQYL3B1YVv>
4. Цісик К. Я піду в далекі гори. URL: https://www.youtube.com/watch?v=7_2_Vv_156I&list=RD7_2_Vv_156I&start_radio=1 (дата звернення: 05.11.2025).
5. Яцик І. Перформативна практика та скульптура. Творчість мистецької групи GAZ (Україна). *Художня культура. Актуальні проблеми*. 2023. №19(1). С. 108–114. DOI: [https://doi.org/10.31500/1992-5514.19\(1\).2023.283136](https://doi.org/10.31500/1992-5514.19(1).2023.283136).
6. Bishop C. *Artificial Hells: Participatory Art and the Politics of Spectatorship*. London: Verso, 2012. 386 p.
7. Bourriaud N. Special Lecture Series: Art and Culture in the Age of Globalization: The Relational Landscape of the 21st Century: Art between Human and Non-Human Spheres. 2017. URL: <https://ga.geidai.ac.jp/en/2017/12/25/bourriaud/> (дата звернення: 05.11.2025).
8. Bourriaud N. Between Practice and Theory By Futoshi Hoshino. URL: <https://www.art-it.asia> Interviews – ART iT (アートイット)
9. Christiaan Weijts. Society as studio and work of art, 2024 URL: <https://www.bkinformatie.nl/en/artikelen/de-samenleving-als-atelier-en-kunstwerk/> (дата звернення: 05.11.2025).
10. Groys B. *In the Flow*. London: Verso, 2016. 208 p.
11. Kester G. H. *The One and the Many: Contemporary Collaborative Art in a Global Context*. Durham: Duke University Press, 2011. 320 p.
12. Lehmann, H.-T. *Postdramatisches Theater*. Frankfurt am Main: Verlag der Autoren, 1999. 506 p.
13. Open Scores Lab. URL: <https://openscorelab.james-saunders.com/> (дата звернення: 05.11.2025).
1. Ivasyuk, V. I Will Go to the Distant Mountains. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=XoLO5uz8e34&list=RD7_2_Vv_156I&start_radio=1 [in Ukrainian].
2. Nikolaieva, K. (2022). Features of Volodymyr Ivasyuk's Individual Style and Compositional Manner: A Case Study of His Vocal Works. *Current Issues of the Humanities*, (51), 173–177 [in Ukrainian].
3. Khor "Homin". I Will Go to the Distant Mountains. V. Ivasyuk, arr. by I. Hutsailiuk. YouTube. Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=1IQYL3B1YVv> [in Ukrainian].
4. Tsisyk, K. I Will Go to the Distant Mountains. YouTube. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=7_2_Vv_156I&list=RD7_2_Vv_156I&start_radio=1 [in Ukrainian].
5. Yatsyk, I. (2023). Performative Practice and Sculpture: The Creative Work of the GAZ Art Group (Ukraine). *Artistic Culture. Topical Issues*, 19(1), 108–114 [in Ukrainian].
6. Bishop, C. (2012). *Artificial Hells: Participatory art and the politics of spectatorship*. Verso [in English].
7. Bourriaud, N. (2017, December 25). Special lecture series: Art and culture in the age of globalization: The relational landscape of the 21st century: Art between human and non-human spheres. [Lecture]. Tokyo University of the Arts. Retrieved from: <https://ga.geidai.ac.jp/en/2017/12/25/bourriaud/> [in English].
8. Bourriaud, N. (n.d.). Between practice and theory. (Interviewed by F. Hoshino). ART iT. Retrieved from www.art-it.asia [in English].
9. Weijts, C. (2024, January 30). Society as studio and work of art. BK-informatie. www.bkinformatie.nl [in English].
10. Groys, B. (2016). *In the flow*. Verso [in English].
11. Kester, G. H. (2011). *The one and the many: Contemporary collaborative art in a global context*. Duke University Press [in English].
12. Lehmann, H.-T. (1999). *Postdramatisches Theater*. Verlag der Autoren [in English].
13. Open Scores Lab. (n.d.). Retrieved from: <https://openscorelab.james-saunders.com/> [in English].

References

Стаття надійшла до редакції 06.11.2025
Отримано після доопрацювання 08.12.2025
Прийнято до друку 16.12.2025
Опубліковано 29.12.2025